

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014**

A1.

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Επομένως, να προσέχετε (ή φυλαχθείτε από) τον κίνδυνο, να προστατεύετε την πατρίδα. Να μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σ' εσάς. Κανείς να μην πιστέψετε ότι θα μεριμνήσει (ή θα ενδιαφερθεί) για την πατρίδα, εάν εσείς οι ίδιοι δε φροντίσετε για την πατρίδα. Να θυμάστε ότι η πολιτεία βρέθηκε κάποτε στον έσχατο κίνδυνο!"

Κατά τη διάρκεια του Λατινικού πολέμου, ο ύπατος Τίτος Μάνλιος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Όταν αυτός κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του εάν προτιμούσε να είναι μετά από μερικά χρόνια ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: "Εγώ, πατέρα μου, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα", ο πατέρας πρόβαλε σ' εκείνην ένα ψεύτικο επιχείρημα: "Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;"

B1. proxime

opes

magis nimia

nullius

ipsi

extero

discrimina

nobilis genera

exercitibus

omni

illud

patrum

istarum

sibi

B2. habento

cautum / cautu

Μετοχή Ενεστώτα tutantem

Μετοχή Μέλλοντα tutaturum

Μετοχή Παρακείμενου tutatum

nolles

deposuerit

nasci

abibunt
edic
abstineant
mavultis
obiceris / -re
fiant

Γ1. α) opibus : επιρρηματικός προσδιοριστικός, αφαιρετική οργανική του μέσου στο απαρέμφατο *confidere*

vobis : δοτική προσωπική κτητική στο ρήμα *est*

neminem : υποκείμενο στο απαρέμφατο *consulturum esse*

patriae : δοτική χαριστική στο *consulturum esse*

fuisse : αντικείμενο στο ρήμα *mementote*, ειδικό απαρέμφατο

bello : επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα *praefuit*

aliquot : ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*

cana : κατηγορούμενο στο υποκείμενο *ego* μέσω του απαρέμφατου *esse*

illi : έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *obicit*

te : αντικείμενο στο ρήμα *faciant*

β) *Ne caveritis periculum*
Nolite cavere periculum

Γ2.α)

quin calva esse nolis: είναι δευτερεύουσα ή εξαρτημένη ονομαστική ή ουσιαστική πρόταση του *quin* που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *non dubito* της ΚΠ, που σημαίνει αμφιβάλλω. Εισάγεται με τον υποτακτικό σύνδεσμο *quin*, γιατί εξαρτάται από το ρήμα *non dubito*) σημαίνει «δεν αμφιβάλλω» και εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι ονομαστικές/ουσιαστικές προτάσεις του *quominus* και *quin*, επειδή το περιεχόμενό τους εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της ΚΠ, χρόνου ενεστώτα (*nolis*), διότι εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*non dubito*-ενεστώτας). Εδώ υπάρχει συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση-ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων-επειδή εξετάζουμε αυτό που αναφέρει η δευτερεύουσα πρόταση τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης του.

β) *natus* : *qui natus erat*
Is aliquando castris abiens

γ) *Utrum post aliquot annos cana esse an calva mavis?*
Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?
Post aliquot annos cana esse mavis an calva?